

Vliegende Schotel Revue

Jaargang 2 Nr. 2 - mei 1956

**Een korte uitleg over de Nederlandse UFO-vereniging Plativolo
(Onder de uitleg vindt u het magazine)**

PLATIVOLO

Een Nederlandse UFO-vereniging opgericht in 1954

De oprichting van een studiekring

De naam van de studievereniging, men noemt het in die jaren een studiekring, is 'Plativolo'. De oprichters zijn Johan Keukenmeester, van beroep tolk en vertaler, en S. Kooistra, een binnenhuisarchitect, die beiden al sinds 1950 in vliegende schotels zijn geïnteresseerd.

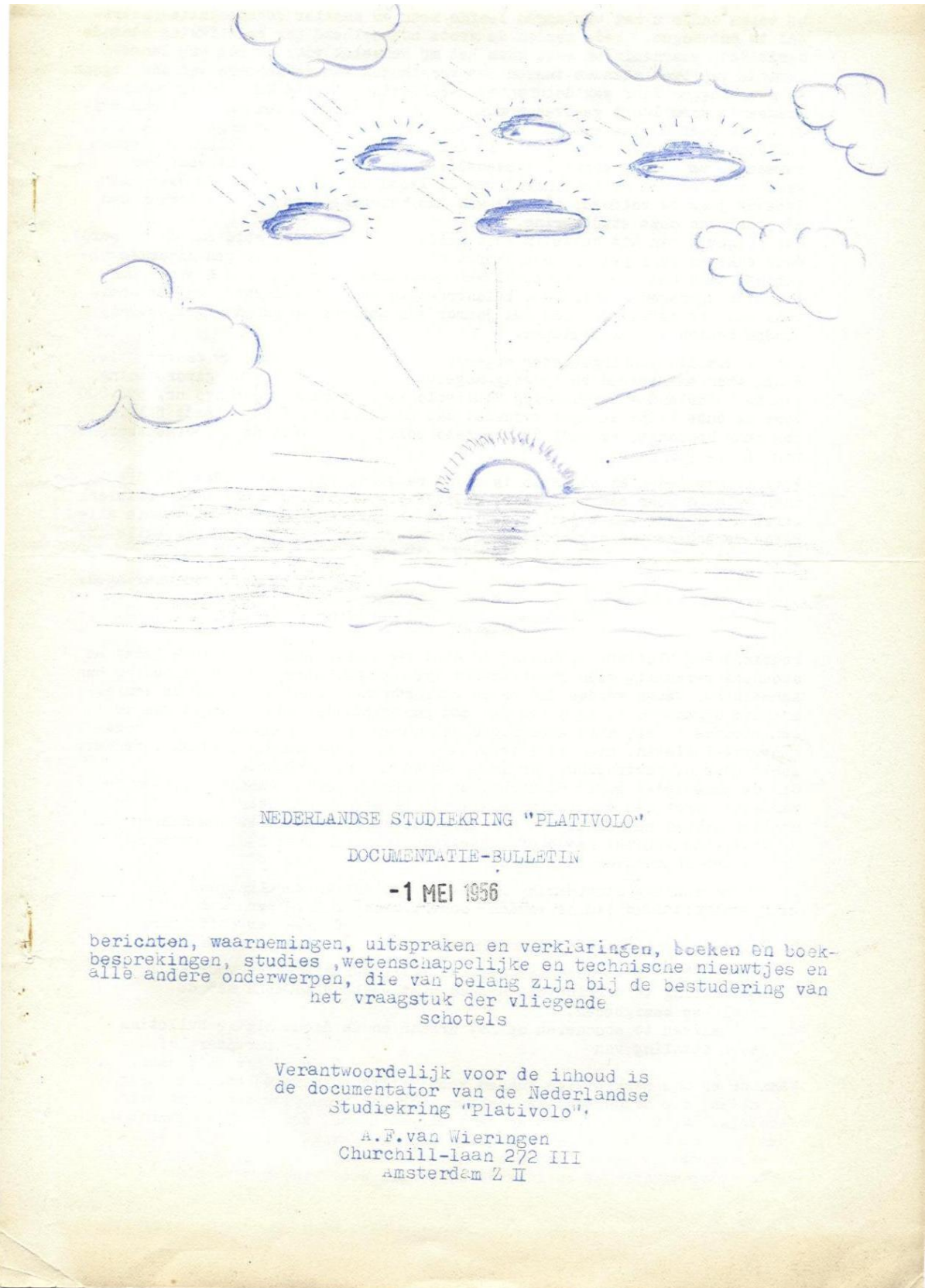

Op 1 december 1954 is de studiekring een feit.

Voor de complete geschiedenis van Plativolo gaat u naar:
<http://www.ufowijzer.nl/tekstpagina/Plativolo1.htm>

Er staan van elke pagina twee kopieën in onderstaand document. Het magazine is op een iets groter formaat dan een A4 gedrukt. Elke tweede pagina geeft onderaan het onderste stukje van de eerste pagina weer.

Voor betere leesbaarheid: op de taakbalk kunt u het document op bijvoorbeeld 200% zetten.

NEDERLANDSE STUDIEKRING "PLATIVOLO"

DOCUMENTATIE-BULLETIN

-1 MEI 1956

berichten, waarnemingen, uitspraken en verklaringen, boeken en boek-
besprekingen, studies, wetenschappelijke en technische nieuwtjes en
alle andere onderwerpen, die van belang zijn bij de bestudering van
het vraagstuk der vliegende
schotels

Verantwoordelijk voor de inhoud is
de documentator van de Nederlandse
Studiekring "Plativolo".

A.F. van Wieringen
Churchill-laan 272 III
amsterdam Z II

ENIGE WOORDEN TER INLEIDING.

Bij het verschijnen van dit nummer, dat voor velen van u wel als een volkomen verrassing zal komen, passen wel enkele woorden ter verduidelijking. Het is mij reeds uit de invulling van de enquête-formulieren gebleken, dat bij velen onder u het verlangen leefde meer en sneller documentatie-materiaal te ontvangen. Mede gezien de grote hoeveelheid ter beschikking staande berichten, waarnemingen enz. kwam het mij wenselijk voor de nog vrij lange periode van twee maanden tussen het verschijnen van de nummers van ons orgaan te overbruggen door een documentatie-bulletin. Hierin kan dan in gecomprimeerde vorm lucht gegeven worden aan de wassende vloed van studiemateriaal, die zich de laatste tijd bij mij begon op te hopen. Zo mogelijk zal dit bulletin in 'drukke' tijden, die op het gebied van de 'schotelkunde' worden verwacht, vaker dan eenmaal tussentijds verschijnen. Dit hangt voor een groot deel af van de bereidheid van de leden om hun contributie over het lopende jaar te voldoen, alsmede van hun bereidheid om mede te werken aan de groei van onze studiekring. Het uitgeven van dit bulletin kost geld, zelfs vrij veel geld en ook al wordt door enkelen belangeloos medegewerkt en door anderen uit eigen middelen bijgepast, toch kan het slechts blijven verschijnen wanneer a l l e n hun steentje bijdragen. Gezien de belangrijkheid van het onderwerp en het boeiende van het materiaal, zou het jammer zijn wanneer de publicaties ontijdig zouden moeten worden gestaakt.

Mag ik dus als penningmeester nogeens een beroep op u doen uw contributie, resp. abonnementsgeld zo spoedig mogelijk over te maken op de girorekening van de Nederlandse Studiekring Plativolo te Amsterdam, postgiro nr. 554.000. Voor de oude leden zij hier vermeld, dat de contributie nog steeds f 10.- per jaar bedraagt, en voor de abonnees geldt nog steeds de abonnementsprijs van f 9.- per jaar.

Voor nieuwe leden en abonnees is nu de regeling van kracht, dat zij, die zich opgeven voor een half jaar, resp. f 5.- en f 4.50 betalen en officieel eerst met ingang van 1 juli a.s. lid of abonnee worden, doch niettemin alle reeds verschenen of nog verschijnende nummers van het orgaan of de bulletins gratis ontvangen. DE DAAD IS NU AAN U !

A.F. van Wieringen.

NIEUWE REGELING.

Teneinde een vlottere afwerking mogelijk te maken, wordt de nieuwe leden en abonnees verzocht, zich rechtstreeks tot de penningmeester te wenden bij hun aanmelding. Dezen worden dan in de volgorde van binnenkomst in de administratie opgenomen en zij ontvangen dan per omgaande, na ontvangst van de contributie of het abonnementsgeld de nummers van ons orgaan of het documentatie-bulletin, die reeds verschenen zijn. Deze gang van zaken voorkomt, zoals gezegd, vertraging, vergissingen en andere narigheden. Ook de oude leden wordt verzocht, zo zij nieuwe leden gewonnen mochten hebben, dit eerst aan de penningmeester op te geven. Wanneer zij klachten mochten hebben aangaande het nog niet ontvangen van het tweede nummer van De Vliegende Schotel Revue of anderszins, dan gelieven zij zich eveneens tot de penningmeester te wenden.

Bij de Nederlandse Studiekring Plativolo bestaat de mogelijkheid:

- a. gewoon betalend lid te worden: contributie f 10.- per jaar of
f 5.- per half jaar.
- b. donateur te worden: minimum bijdrage f 25.- per jaar
- c. werkend lid te worden door b.v. allerlei werkzaamheden voor de studiekring te verrichten, al dan niet verband houdend met de dagelijkse bezigheden.
- d. zich alleen te abonneren op het orgaan en de documentatie-bulletins tegen betaling van f 9.- per jaar of
f 4.50 per half jaar.

Wanneer wij ons werk willen kunnen voortzetten, dienen wij steun te krijgen van allen, die belangstelling hebben voor het vraagstuk der vliegende

het is mij reeds uit de invulling van de enquête-voorwaarden gebleken, dat bij velen onder u het verlangen leefde meer en sneller documentatie-materiaal te ontvangen. Mede gezien de grote hoeveelheid ter beschikking staande berichten, waarnemingen enz. kwam het mij wenselijk voor de nog vrij lange periode van twee maanden tussen het verschijnen van de nummers van ons orgaan te overbruggen door een documentatie-bulletin. Hierin kan dan in gecomprimeerde vorm lucht gegeven worden aan de wassende vloed van studiemateriaal, die zich de laatste tijd bij mij begon op te hopen. Zo mogelijk zal dit bulletin in 'drukke' tijden, die op het gebied van de 'schotelkunde' worden verwacht, vaker dan eenmaal tussentijds verschijnen. Dit hangt voor een groot deel af van de bereidheid van de leden om hun contributie over het lopende jaar te voldoen, alsmede van hun bereidheid om mede te werken aan de groei van onze studiekring.

Het uitgeven van dit bulletin kost geld, zelfs vrij veel geld en ook al wordt door enkelen belangeloos medegewerkt en door anderen uit eigen middelen bijgepast, toch kan het slechts blijven verschijnen wanneer allen hun steentje bijdragen. Gezien de belangrijkheid van het onderwerp en het boeiende van het materiaal, zou het jammer zijn wanneer de publicaties ontijdig zouden moeten worden gestaakt.

Mag ik dus als penningmeester nogeens een beroep op u doen uw contributie, resp. abonnementsgeld zo spoedig mogelijk over te maken op de girorekening van de Nederlandse Studiekring Plativolo te Amsterdam, postgiro nr. 554.000. Voor de oude leden zij hier vermeld, dat de contributie nog steeds f 10.- per jaar bedraagt, en voor de abonnees geldt nog steeds de abonnementsprijs van f 9.- per jaar.

Voor nieuwe leden en abonnees is nu de regeling van kracht, dat zij, die zich opgeven voor een half jaar, resp. f 5.- en f 4.50 betalen en officieel eerst met ingang van 1 juli a.s. lid of abonnee worden, doch niettemin alle reeds verschenen of nog verschijnende nummers van het orgaan of de bulletins gratis ontvangen. DE DAAD IS NU AAN U !

A.F. van Wieringen.

NIEUWE REGELING.

Teneinde een vlottere afwerking mogelijk te maken, wordt de nieuwe leden en abonnees verzocht, zich rechtstreeks tot de penningmeester te wenden bij hun aanmelding. Dezen worden dan in de volgorde van binnenkomst in de administratie opgenomen en zij ontvangen dan per omgaande, na ontvangst van de contributie of het abonnementsgeld de nummers van ons orgaan of het documentatie-bulletin, die reeds verschenen zijn. Deze gang van zaken voorkomt, zoals gezegd, vertraging, vergissingen en andere narigheden. Ook de oude leden wordt verzocht, zo zij nieuwe leden gewonnen mochten hebben, dit eerst aan de penningmeester op te geven. Wanneer zij klachten mochten hebben aangaande het nog niet ontvangen van het tweede nummer van De Vliegende Schotel Revue of anderszins, dan gelieven zij zich eveneens tot de penningmeester te wenden.

Bij de Nederlandse Studiekring Plativolo bestaat de mogelijkheid:

- a. gewoon betalend lid te worden: contributie f 10.- per jaar of
f 5.- per half jaar.
- b. donateur te worden: minimum bijdrage f 25.- per jaar
- c. werkend lid te worden door b.v. allerlei werkzaamheden voor de studiekring te verrichten, al dan niet verband houdend met de dagelijkse bezigheden.
- d. zich alleen te abonneren op het orgaan en de documentatie-bulletins tegen betaling van f 9.- per jaar of
f 4.50 per half jaar.

Wanneer wij ons werk willen kunnen voortzetten, dienen wij steun te krijgen van allen, die belangstelling hebben voor het vraagstuk der vliegende Schotels. Niet zij, die aan de kant blijven staan, zijn nodig in deze tijd, maar zij, die daadwerkelijk positieve bijdragen leveren. Neemt dus een kloek besluit en voegt u bij ons. Sluit u aan bij onze studiekring, zodat wij het veel-omvattende en interessante werk niet behoeven te staken.

UITBREIDING AFDELING DOCUMENTATIE

In principe bestaat de mogelijkheid over te gaan tot het toevoegen van twee nieuwe vakken bij de afdeling documentatie, nl. fotografie en radioverbindingen. Hiervoor is nodig: 1. fotomateriaal, schetsen, schema's diapositieven en eventueel zelfs films.

2. iemand, die beschikt over een zendvergunning en zend-apparatuur, belangstelling voor vliegende schotels en kennis van infra-rood en ultra-violet uitrusting (IR & UV) ten einde contact op te nemen met buitenlandse stations en zodoende te komen tot een snellere uitwisseling van berichten en wetenschappelijke gegevens.

Mij bereikte een verzoek van het Telonic Research Center in Prescott, Arizona om contacten te leggen en zo mogelijk te komen tot geregelde uitwisseling langs radiografische weg. Ook in andere Europese landen wordt momenteel gewerkt aan de opbouw van een radio-netwerk.

Willen belangstellenden zich met mij in verbinding stellen? Mocht een onzer leden een persoon kennen, die eventueel belangstelling mocht hebben voor dit plan, vergeet dan niet de betreffende persoon van deze oproep in kennis te stellen. Bij voorbaat mijn dank.

Nog steeds bestaat er gebrek aan medewerkers bij de afdeling documentatie. Wie uwer (liefst woonachtig in Amsterdam of omgeving) is bereid diverse bezigheden te verrichten ter ontlasting van de penningmeester-documentator? B.v. vertaalwerk, administratief werk, het kopiëren van foto's en ander materiaal, het samenstellen van boekbesprekingen, het uitwerken van vragen-formulieren voor het waarnemingsonderzoek (een ontwerp ligt reeds ter inzage) en de verzending aan hen, die hiervoor in aanmerking komen, alsmede de beoordeling van binnengekomen formulieren. Het is alles zeer interessant en leerzaam werk, maar wie, o wie wil medewerken?

Hier past wel een woord van oprechte dank aan de Heer P.C. Molenaar, die zich geheel belangeloos vele avonden heeft ingezet om het hoofd te bieden aan de stroom werk, die mij anders boven het hoofd gegroeid zou zijn. Ook wil ik hierbij mijn dank uitspreken aan hen, die hun medewerking verleend hebben om het verschijnen van dit bulletin mogelijk te maken. Mogen vele anderen hun voorbeeld volgen!

AANVULLING VAN DE BIBLIOGRAFIE

Er zijn weer verscheidene nieuwe en leerzame werken te vermelden, waarvan hieronder een opgave volgt:

Brandstätter, Leopold	Ufo-Antrieb mittels Diamagnetismus. Implosion statt Explosion. Wilh. Arnold, Raupenschlag 8 Nürnberg. DM 3.50
E.P.H.	In days to come. New Age Publ. Co. 1542 Glendale Boulevard, Los Angeles 26 Cal. U.S.A. \$ 1.-
Nederl. vertaling: In dagen die komen gaan, door Th.A.L. Mollinger, Pootakkerweg 22, Wageningen.
Gordon Vaeth, J.	Two hundred miles up. The Ronald Press Company New York. \$ 5.-
Grettler, Hermann	Ultimatum des Weltalls. Drei Eichen Verlag, München DM 9.80
Guieu, Jimmy	Flying Saucers come from another world. Hutchinson & Co, London 12/56. Verschenen in maart 1956.
Vertaling van: Les Soucoupes volantes viennent d'un autre monde.
Joquel II, Arthur	The Challenge of Space. New Age Publ. Co \$ 4.-
Keyhoe, Major Donald E	The Flying Saucer Conspiracy, Henry Holt & Co. New York, okt. 1955 \$ 3.50 f. 14.70
Lorber, Jacob	Life on other planets, 4 delen, New Age Publ. Co \$ 2.-

(wordt vervolgd)

Hiervoor is nodig: 1. fotomateriaal, schetsen, schema's diapositieven en eventueel zelfs films.

2. iemand, die beschikt over een zendvergunning en zend-apparatuur, belangstelling voor vliegende schotels en kennis van infra-rood en ultra-violet uitrusting (IR & UV) ten einde contact op te nemen met buitenlandse stations en zodoende te komen tot een snellere uitwisseling van berichten en wetenschappelijke gegevens.

Mij bereikte een verzoek van het Telonic Research Center in Prescott, Arizona om contacten te leggen en zo mogelijk te komen tot geregelde uitwisseling langs radiografische weg. Ook in andere Europese landen wordt momenteel gewerkt aan de opbouw van een radio-netwerk.

Willen belangstellenden zich met mij in verbinding stellen? Mocht een onzer leden een persoon kennen, die eventueel belangstelling mocht hebben voor dit plan, vergeet dan niet de betreffende persoon van deze oproep in kennis te stellen. Bij voorbaat mijn dank.

Nog steeds bestaat er gebrek aan medewerkers bij de afdeling documentatie. Wie uwer (liefst woonachtig in Amsterdam of omgeving) is bereid diverse bezigheden te verrichten ter ontlasting van de penningmeester-documentator? B.v. vertaalwerk, administratief werk, het kopiëren van foto's en ander materiaal, het samenstellen van boekbesprekingen, het uitwerken van vragenformulieren voor het waarnemingsonderzoek (een ontwerp ligt reeds ter inzage) en de verzending aan hen, die hiervoor in aanmerking komen, alsmede de beoordeling van binnengekomen formulieren. Het is alles zeer interessant en leerzaam werk, maar wie, o wie wil medewerken?

Hier past wel een woord van oprechte dank aan de Heer P.C. Molenaar, die zich geheel belangeloos vele avonden heeft ingezet om het hoofd te bieden aan de stroom werk, die mij anders boven het hoofd gegroeid zou zijn. Ook wil ik hierbij mijn dank uitspreken aan hen, die hun medewerking verleend hebben om het verschijnen van dit bulletin mogelijk te maken. Hogen vele anderen hun voorbeeld volgen!

AANVULLING VAN DE BIBLIOGRAFIE

Er zijn weer verscheidene nieuwe en leerzame werken te vermelden, waarvan hieronder een opgave volgt:

Brandstätter, Leopold	Ufo-Antrieb mittels Diamagnetismus. Implosion statt Explosion. Wilh. Arnold, Raupenschlag 8 Nürnberg. DM 3.50
B.P.H.	In days to come. New Age Publ. Co. 1542 Glendale Boulevard, Los Angeles 26 Cal. U.S.A. \$ 1.-
Nederl. vertaling: In dagen die komen gaan, door Th.A.L.Mollinger, Pootakkerweg 22, Wageningen.
Gordon Vaeth, J.	Two hundred miles up. The Ronald Press Company New York. \$ 5.-
Grettler, Hermann	Ultimatum des Weltalls. Drei Eichen Verlag. München DM 9.80
Guieu, Jimmy	Flying Saucers come from another world. Hutchinson & Co, London 12/6d. Verschenen in maart 1956.
Vertaling van: Les Soucoupes volantes viennent d'un autre monde.
Joquel II, Arthur	The Challenge of Space. New Age Publ. Co \$ 4.-
Keyhoe, Major Donald E	The Flying Saucer Conspiracy, Henry Holt & Co. New York, okt. 1955 \$ 3.50 f. 14.70
Lorber, Jacob	Life on other planets, 4 delen, New Age Publ. Co \$ 2.-

(wordt vervolgd)

EEN AUTORITEIT
over
VLIEGENDE SCHOTELS.

Wanneer wij iemand aan het woord willen laten, die bij uitstek op de hoogte is van het moeilijke onderwerp: vliegende schotels, dan kunnen wij wel haast geen betere persoon kiezen dan Captain Edward J. Ruppelt (USAFR), die van begin 1951 tot september 1953 het beheer voerde over het 'Project Blue Book'. Velen hebben in vaak moeizame onderzoeken het benodigde materiaal bijeen gebracht en zijn zodoende veelal ook tot een overtuigend geheel gekomen. Capt. Ruppelt echter is de insider, die thans -waarschijnlijk met stilzwijgende goedkeuring van de Amerikaanse overheid- een boek het licht heeft doen zien, waarin vele treffende feiten openbaar worden gemaakt. Hij deelt in zijn boek "Report on unidentified flying objects" mede, dat van de 44.000 waarnemingen, de luchtmacht ca. 4400 verslagen ontving, waarvan na een eerste onderzoek 1593 gevallen in behandeling werden genomen. Na verklaard te hebben waarom van deze 1593 gevallen nog vele moesten worden afgewezen, kwam hij tot de slotsom, dat nog steeds 26,9% als onverklaarbaar overbleven. Dit ondanks de gezamenlijke inspanning van ervaren rapporteurs en onderzoekers uit verscheidene takken van wetenschap. Het argument van onvolledigheid gaat hier niet op, want de onvolledige rapporten werden reeds tevoren ter zijde gelegd. Hier is dus alleen sprake van ontoereikende kennis van verschijnselen, die de meest stoutmoedige veronderstellingen in ons brein opwekken. De idee, als zou hier sprake zijn van ruimte-voertuigen, afkomstig van andere planeten, ligt voor de hand. Capt. Ruppelt komt trouwens tot de slotsom: "Hoe schokkend deze gevolgtrekking ook is voor mijn gevoel, toch is zij de meest waarschijnlijke oplossing.... tenzij de vliegende schotels niet bestaan". Het laatste kunnen we gevoelig met een glimlach als een politieke zinswending beschouwen, evenals de zin: "De luchtmacht heeft nooit de mogelijkheid uitgesloten, dat wij worden bezocht vanuit het wereldruim. Men heeft slechts gezegd niet over de nodige bewijzen te beschikken". Gezien de veelomvattende en diep-ingrijpende gevolgen, die een officiële erkenning van het bestaan van vliegende schotels met zich zou brengen, konden wij moeilijk meer verwachten. Laten wij thans enkele waarnemingen voor zichzelf laten spreken.

Op 29 juli 1952 maakten twee F 94 toestellen bij Port Huron, Mich. nachtelijke oefenvluchten om een B 25 te onderscheppen. Een radarstation in de omgeving nam een onbekend voorwerp waar en vroeg één van de toestellen dit te onderzoeken. De straaljager klom tot 20.000 voet (p.m. 6100 m.) waar de piloot het voorwerp inderdaad zag. Hij begon het na te jagen en de vluchtende UFO en de achtervolgende straaljager vertoonden zich beide op het radarscherm, dat de jacht volgde. De straaljagerpiloot schakelde zijn boordradar in en vloog verder op de automatische piloot. Het voorwerp bleef de straaljager met gemak vóór, zelfs toen de piloot zijn afterburner gebruikte. Het onderzoek toonde aan, dat er geen andere toestellen in de omgeving waren en de dubbele radarwaarneming sloot planeten, sterren, weerschild (weerskaatsingen) en hallucinaties uit.

Op 24 juli 1952 waren twee kolonels van de luchtmacht, gestationeerd in het Pentagon, op weg in een B 25 van Hamilton AFB naar Colorado Springs. Zij vlogen op een hoogte van 11000 voet (p.m. 3350m) bij Carson Sink. Nev. Het was 3.40 uur 's middags en een kalme, heldere dag met onbepaald zicht. Plotseling zagen ze drie zilveren voorwerpen, met de vorm van pijlpunten, die hen met verbazingwekkende snelheid naderden. De voorwerpen werden 't eerst gezien 60° rechts boven het vliegtuig en zij passeerden de B 25 tijdens een voortdurend steile daling. De beide kolonels namen de drie vreemde voorwerpen nauwkeurig waar en waren ervan overtuigd, dat het geen toestellen waren, die ze ooit eerder hadden gezien. Zij schatten de afmetingen op die van een F 86 en de afstand tot het dichtstbijzijnde punt op tussen 400 en 800 yards (365-730 m.) Beide mannen verklaarden dat de voorwerpen een duidelijk zichtbare rand rondom de spits hadden en scherp afgetekende contouren. Geen van beiden geloofde in vliegende schotels.

Op 28 januari 1953, te 9.35 's avonds, nam een straaljagerpiloot bij

Wanneer wij iemand aan het woord willen laten, die bij uitstek op de hoogte is van het moeilijke onderwerp: vliegende schotels, dan kunnen wij wel haast geen betere persoon kiezen dan Captain Edward J. Ruppelt (USAFR), die van begin 1951 tot september 1953 het beheer voerde over het 'Project Blue Book'. Velen hebben in vaak moeizame onderzoeken het benodigde materiaal bijeen gebracht en zijn zodoende veelal ook tot een overtuigend geheel gekomen. Capt. Ruppelt echter is de insider, die thans -waarschijnlijk met stilzwijgende goedkeuring van de Amerikaanse overheid- een boek het licht heeft doen zien, waarin vele treffende feiten openbaar worden gemaakt. Hij deelt in zijn boek "Report on unidentified flying objects" mede, dat van de 44.000 waarnemingen, de luchtmacht ca. 4400 verslagen ontving, waarvan na een eerste onderzoek 1593 gevallen in behandeling werden genomen. Na verklaard te hebben waarom van deze 1593 gevallen nog vele moesten worden afgewezen, kwam hij tot de slotsom, dat nog steeds 26.9% als onverklaarbaar overbleven. Dit ondanks de gezamenlijke inspanning van ervaren rapporteurs en onderzoekers uit verscheidene takken van wetenschap. Het argument van onvolledigheid gaat hier niet op, want de onvolledige rapporten werden reeds tevoren ter zijde gelegd. Hier is dus alleen sprake van ontoereikende kennis van verschijnselen, die de meest stoutmoedige veronderstellingen in ons brein opwekken. De idee, als zou hier sprake zijn van ruimte-voertuigen, afkomstig van andere planeten, ligt voor de hand. Capt. Ruppelt komt trouwens tot de slotsom: "Hoe schokkend deze gevolgtrekking ook is voor mijn gevoel, toch is zij de meest waarschijnlijke oplossing.... tenzij de vliegende schotels niet bestaan". Het laatste kunnen we gevoelig met een glimlach als een politieke zinswending beschouwen, evenals de zin: "De luchtmacht heeft nooit de mogelijkheid uitgesloten, dat wij worden bezocht vanuit het wereldruim. Men heeft slechts gezegd niet over de nodige bewijzen te beschikken". Gezien de veelomvattende en diep-ingrijpende gevolgen, die een officiële erkenning van het bestaan van vliegende schotels met zich zou brengen, konden wij moeilijk meer verwachten. Laten wij thans enkele waarnemingen voor zichzelf laten spreken.

Op 29 juli 1952 maakten twee F 94 toestellen bij Port Huron, Mich. nachtelijke oefenvluchten om een B 25 te onderscheppen. Een radarstation in de omgeving nam een onbekend voorwerp waar en vroeg één van de toestellen dit te onderzoeken. De straaljager klom tot 20.000 voet (p.m. 6100 m.) waar de piloot het voorwerp inderdaad zag. Hij begon het na te jagen en de vluchtende UFO en de achtervolgende straaljager vertoonden zich beide op het radarscherm, dat de jacht volgde. De straaljagerpiloot schakelde zijn boordradar in en vloog verder op de automatische piloot. Het voorwerp bleef de straaljager met gemak vóór, zelfs toen de piloot zijn afterburner gebruikte. Het onderzoek toonde aan, dat er geen andere toestellen in de omgeving waren en de dubbele radarwaarneming sloot planeten, sterren, weerschijn (weerskaatsingen) en hallucinaties uit.

Op 24 juli 1952 waren twee kolonels van de luchtmacht, gestationeerd in het Pentagon, op weg in een B 25 van Hamilton AFB naar Colorado Springs. Zij vlogen op een hoogte van 11000 voet (p.l.m. 3350m) bij Carson Sink. Nev. Het was 3.40 uur 's middags en een kalme, heldere dag met onbepakt zicht. Plotseling zagen ze drie zilveren voorwerpen, met de vorm van pijlpunten, die hen met verbazingwekkende snelheid naderden. De voorwerpen werden 't eerst gezien 60° rechts boven het vliegtuig en zij passeerden de B 25 tijdens een voortdurend steile daling. De beide kolonels namen de drie vreemde voorwerpen nauwkeurig waar en waren ervan overtuigd, dat het geen toestellen waren, die ze ooit eerder hadden gezien. Zij schatten de afmetingen op die van een F 86 en de afstand tot het dichtstbijzijnde punt op tussen 400 en 800 yards (365-730 m.) Beide mannen verklaarden dat de voorwerpen een duidelijk zichtbare rand rondom de spits hadden en scherp afgetekende contouren. Geen van beiden geloofde in vliegende schotels.

Op 28 januari 1953, te 9.35 's avonds, nam een straaljagerpiloot bij Albany, Georgia, een 'buitengewoon helder licht' waar 30° links boven zijn toestel.

Eerst dacht hij dat het een ander vliegtuig of een ongewoon heldere ster was, maar toen hij tot een hoogte van 10.000 voet (pl.m. 3050 m) steeg, bleek het vóór hem, en tevens wat beneden hem te zijn. Bij de eerste waarneming was het licht wit, maar later veranderde het herhaaldelijk van wit tot oranje en weer terug naar wit. Het voorwerp was gedurende 17 min. zichtbaar. In de laatste 15 sec. veranderde het van vorm: van rond tot driehoekig en toen splitste de driehoek zich in twee driehoeken "de ene onmiddellijk boven de andere - en beide verdwenen alsof iemand een licht had uitgeschakeld.

De piloot riep Albany, Georgia op, maar voordat hij zijn verbazingwekkend rapport kon uitbrengen, vroeg de basis hem, of hij iets ongewoons had gezien? Men deelde hem mede, dat de grondradar zowel zijn straaljager als een vreemd voorwerp had geregistreerd. Op het radarscherm was ook waargenomen dat het voorwerp zijn snelheid opvoerde toen de straaljager dit deed, ten einde de onderlinge afstand te handhaven.

Op 5 aug. 1952, kort voor middernacht, toen twee piloten naar de verkeers-toren op Haneda Air Force Base in Japan, liepen ten einde hun nachtdienst te beginnen, namen zij een groot rond voorwerp in de lucht waar, dat een licht voerde. Terwijl zij zich naar de toren spoedden, vestigden zij de aandacht van andere waarnemers in de toren er op en zij begonnen het voorwerp door hun 7 x 50 kijkers te observeren. Door de lenzen werd een minder helder licht gezien rondom de rand van het voorwerp.

De manschappen op de toren telefoneerden met de radar-afdeling en gaven hun een verslag omtrent het voorwerp, en de radarsectie registreerde een doelwit in de onmiddellijke nabijheid. Door de gelijktijdige waarneming der beweging van het radar-doelwit en de met het blote oog zichtbare UFO, stelden zij vast, dat zij beiden hetzelfde voorwerp aan het observeren waren. De radar registreerde dat het voorwerp met een snelheid, variërend van stilstaan tot 300 knots (pl.m. 550 km. p.u.) vloog.

Er werd onmiddellijk een F 94 ingeschakeld en op het doelwit afgestuurd. Het toestel verkreeg een radarcontact en begon het voorwerp te naderen. Op een hoogte van 6000 yards (pl.m. 5500 m.) verloor de straaljager het radarcontact en op hetzelfde moment verloor zowel de commando-toren als de grondradar het contact ook.

Aan het eind van de waarneming viel het voorwerp, dat door de grondradar was gezien, uiteen in drie stukken, die in formatie verder vlogen met een tussenruimte van ca. 400 m. Gedurende het voorval werd een weerballon opgelaten op de luchtbasis en ooggetuigen rapporteerden, dat het licht hiervan veel doffer was dan dat van de UFO. Een van de raadselachtige kanten van het geval was, dat noch de straaljager-piloot, noch de radar-manschappen in staat waren het voorwerp met het blote oog te zien ofschoon ze er dichterbij waren dan de toren van de luchtbasis.

In de nacht van 26 januari 1953 nam een groep manschappen van de luchtmacht, gestationeerd op een radarsteunpunt in de Staat New Mexico, een zeer helder rood-wit voorwerp waar ten westen van hun station en vingden het daarna op met hun radarscherm. Het voorwerp bleef 45 min. zichtbaar voor het blote oog zomede op het scherm, verdween eenmaal achter een heuvel, om daarna weer te verschijnen. Radarwaarneming toonde aan, dat het 9 mijl (14,5 km.) van het steunpunt verwijderd was, terwijl het naar het noorden koerste met de geringe snelheid van 12-15 knots (22-28 km.) op een hoogte van 10.000-15.000 voet (pl.m. 3050-5200 m.). Hoewel een ballon in de buurt was, bewoog de UFO zich voortdurend bijna recht tegen de wind in.

Op 16 februari 1953, te 11.30 uur des avonds, zagen een piloot en een instructeur in een C 47, die boven Turnaga in Arm, een baai bij Anchorage, Alaska vlogen, een rood licht, waarvan zij dachten, dat het een straaljager was, 5 mijl van hen verwijderd. Toen zij er naar keken, zagen zij dat het groter en helderder werd, alsof het in hun richting vloog. Aangezien zij geen groen navigatielicht konden ontdekken, vroegen zij aan de toren op Elmendorf A.F.B. of er een ander toestel in de buurt was. De toren ontkende dit en stelde daarop een kort onderzoek in via de radar, echter zonder resultaat. Het voorwerp werd eerst gezien op geringe hoogte en kennelijk beneden de horizon. De C 47 vloog op een hoogte van 2000 voet (pl.m. 600m) Het voorwerp bleef de C 47 naderen, waarbij de helderheid toenam en de grootte aangroeide tot 2 à 3 maal de oorspronkelijke afmetingen. Daarna

15 sec. veranderde het van vorm: van rond tot driehoekig en toen splitste de driehoek zich in twee driehoeken "de ene onmiddellijk boven de andere - en beide verdwenen alsof iemand een licht had uitgeschakeld.

De piloot riep Albany, Georgia op, maar voordat hij zijn verbazingwekkend rapport kon uitbrengen, vroeg de basis hem, of hij iets ongewoons had gezien? Men deelde hem mede, dat de grondradar zowel zijn straaljager als een vreemd voorwerp had geregistreerd. Op het radarscherm was ook waargenomen dat het voorwerp zijn snelheid opvoerde toen de straaljager dit deed, ten einde de onderlinge afstand te handhaven.

Op 5 aug. 1952, kort voor middernacht, toen twee piloten naar de verkeers-toren op Haneda Air Force Base in Japan, liepen ten einde hun nachtdienst te beginnen, namen zij een groot rond voorwerp in de lucht waar, dat een licht voerde. Terwijl zij zich naar de toren spoedden, vestigden zij de aandacht van andere waarnemers in de toren er op en zij begonnen het voorwerp door hun 7 x 50 kijkers te observeren. Door de lenzen werd een minder helder licht gezien rondom de rand van het voorwerp.

De manschappen op de toren telefoneerden met de radar-afdeling en gaven hun een verslag omtrent het voorwerp, en de radarsectie registreerde een doelwit in de onmiddellijke nabijheid. Door de gelijktijdige waarneming der beweging van het radar-doelwit en de met het blote oog zichtbare UFO, stelden zij vast, dat zij beiden hetzelfde voorwerp aan het observeren waren. De radar registreerde dat het voorwerp met een snelheid, variërend van stilstaan tot 300 knots (pl.m. 550 km. p.u.) vloog

Er werd onmiddellijk een F 94 ingeschakeld en op het doelwit afgestuurd. Het toestel verkreeg een radarcontact en begon het voorwerp te naderen. Op een hoogte van 6000 yards (pl.m. 5500 m.) verloor de straaljager het radarcontact en op hetzelfde moment verloor zowel de commando-toren als de grondradar het contact ook.

Aan het eind van de waarneming viel het voorwerp, dat door de grondradar was gezien, uiteen in drie stukken, die in formatie verder vlogen met een tussenruimte van ca. 400 m. Gedurende het voorval werd een weerballon opgelaten op de luchtbasis en ooggetuigen rapporteerden, dat het licht hiervan veel doffer was dan dat van de UFO. Een van de raadselachtige kanten van het geval was, dat noch de straaljager-piloot, noch de radar-manschappen in staat waren het voorwerp met het blote oog te zien ofschoon ze er dichterbij waren dan de toren van de luchtbasis.

In de nacht van 26 januari 1953 nam een groep manschappen van de luchtmacht, gestationeerd op een radarsteunpunt in de Staat New Mexico, een zeer helder rood-wit voorwerp waar ten westen van hun station en vingden het daarna op met hun radarscherm. Het voorwerp bleef 45 min. zichtbaar voor het blote oog zomede op het scherm, verdween eenmaal achter een heuvel, om daarna weer te verschijnen. Radarwaarneming toonde aan, dat het 9 mijl (14.5 km.) van het steunpunt verwijderd was, terwijl het naar het noorden koerste met de geringe snelheid van 12-15 knots (22-28 km.) op een hoogte van 10.000-15.000 voet (pl.m. 3050-5200 m.). Hoewel een ballon in de buurt was, bewoog de UFO zich voortdurend bijna recht tegen de wind in.

Op 16 februari 1953, te 11.30 uur des avonds, zagen een piloot en een instructeur in een C 47, die boven Turnaga in Arm, een baai bij Anchorage, Alaska vlogen, een rood licht, waarvan zij dachten, dat het een straaljager was, 5 mijl van hen verwijderd. Toen zij er naar keken, zagen zij dat het groter en helderder werd, alsof het in hun richting vloog. Aangezien zij geen groen navigatielicht konden ontdekken, vroegen zij aan de toren op Elmendorf A.F.B. of er een ander toestel in de buurt was. De toren ontkende dit en stelde daarop een kort onderzoek in via de radar, echter zonder resultaat. Het voorwerp werd eerst gezien op geringe hoogte en kennelijk beneden de horizon. De C 47 vloog op een hoogte van 2000 voet (pl.m. 600m) Het voorwerp bleef de C 47 naderen, waarbij de helderheid toenam en de grootte aangroeide tot 2 à 3 maal de oorspronkelijke afmetingen. Daarna scheen het stil te houden en bleef zweven gedurende 5 minuten. De vliege-

niers, die nog steeds dachten dat het een ander toestel kon zijn, gingen in de richting Elmendorf, toen de toren hun vroeg of zij het licht nog konden zien. Het was inderdaad nog zichtbaar en daarop vroeg de toren het zo mogelijk te onderscheppen. Toen de C 47 de jacht begon, scheen het licht zich sneller te bewegen en kort daarop verdween het.

De volgende avond, tegen 8 uur, zagen 5 mannen van de luchtpolitie, die op patrouille waren, hetzelfde -of een ander- rood licht bij het eind van één der startbanen van Elmendorf. Toen zij het vergeleken met bekende lichten van de basis, kwamen ze tot de conclusie, dat het leek op een licht met een doorsnede van 36 inch (pl.m. 90cm.) gezien op een afstand van pl.m. 600 m. $\frac{3}{8}$ mijl. Het steeg vrij langzaam, met ongeveer de snelheid van een opstijgende straaljager, in de richting Anchorage. De luchtpolitie belde de toren op. Deze zag niets op het radarscherm, maar droeg een straaljager op het licht te onderscheppen. Toen de jager de lucht inging, vertoonde het voorwerp een merkbare verhoging van de snelheid, en toen de jager een bocht maakte ten einde het licht te naderen, schoot dit recht omhoog in het wolkendek op 5500 voet (pl.m. 1675 m.)

De luchtpolitie was niet bekend met de eerste waarneming toen zij haar rapport opmaakte. Een nauwkeurig onderzoek toonde aan dat er geen ballons in de omgeving waren geweest. Sterren en planeten waren uitgesloten omdat het voorwerp de eerste avond onder de horizon was, en er de tweede avond een gesloten wolkendek hing. Als het een gewoon toestel was geweest, zou de radar het weergegeven hebben. Als het een afgedwaalde ballon was geweest, die van grotere afstand kwam, zou de C 47 deze de eerste avond gemakkelijk hebben kunnen naderen en passeren. De tweede avond kon het geen ballon zijn geweest aangezien de plotselinge verticale stijging de theorie van de afgedreven ballon te niet deed.

GROENE VUURBOLLEN

Dr. Lincoln La Paz, directeur van het Instituut v.h. onderzoek van meteoren aan de universiteit van New Mexico, was het niet eens met de theorie, dat de groene vuurbollen, die in Dec. 1948 boven het zuid-westen van de V.S. verschenen, een grote zwerm meteoren was, die toevallig bijna alleen in die omgeving was waargenomen. Hij voerde hier tegen aan:

- 1° de kleur was verkeerd. Hoewel er groene meteoren bestaan, betrof de kleur, beschreven door honderden waarnemers, een te lichte tint groen.
- 2° meteoren, die zo laag vlogen, en zo helder waren als de groene vuurbollen, zouden een geluid geven als straalbommenwerpers. De vreemde vuurbollen vlogen geruisloos.
- 3° De vuurbollen volgden niet de banen, zoals waargenomen worden bij meteoren. Deze buigen neerwaarts onder inwerking van de zwaartekracht. Zij vlogen in een rechte lijn van horizon tot horizon.
- 4° Dr. La Paz is er nooit in geslaagd overblijfselen van de vuurbollen te vinden ofschoon hij kan bogen op een jarenlange ervaring in het opsporen van banen, plaatsen waar zij explodeerden en het vinden van resten van meteoren. Bovendien rapporteerden de ooggetuigen niet dat de vuurbollen geëxplodeerd waren.

Dr. La Paz heeft enkele maanden geleden, op 13 september 1955, tijdens een bijeenkomst van de International Meteoritic Soc. te Albuquerque, New Mexico de theorie verkondigd, dat raket-deskundigen weleens hun toevlucht genomen kunnen hebben tot uit al dan niet verhard ijs samengestelde projectielen ter verving van de echte voorwerpen. Deze ijsprojectielen zouden het voordeel hebben, dat zij geen sporen nalaten en bovendien zouden ze tijdens de vlucht de verschijnselen van de groene vuurbollen kunnen teweeg brengen. Om deze redenen hebben vertegenwoordigers van het instituut dan ook reeds in 1948 aan waarnemers de vraag gesteld, of zij bij het zien van de geel-groene vuurbollen en dergl. afwijkende verschijnselen ook stukken ijs of waterdruppels hadden waargenomen, die uit de hemel vielen tegelijk met de andere voorvallen? Sommigen hadden inderdaad waterdruppels gerapporteerd.

Een andere spreker, Mr. John Buddhue uit Pasadena, Cal. verklaarde dat naar

te bewegen en kort daarop verdween het.

De volgende avond, tegen 8 uur, zagen 5 mannen van de luchtpolitie, die op patrouille waren, hetzelfde -of een ander- rood licht bij het eind van één der startbanen van Kimendorf. Toen zij het vergeleken met bekende lichten van de basis, kwamen ze tot de conclusie, dat het leek op een licht met een doorsnede van 36 inch (pl.m. 90cm.) gezien op een afstand van pl.m. 600 m. $\frac{3}{8}$ mijl. Het steeg vrij langzaam, met ongeveer de snelheid van een opstijgende straaljager, in de richting Anchorage. De luchtpolitie belde de toren op. Deze zag niets op het radarscherm, maar droeg een straaljager op het licht te onderscheppen. Toen de jager de lucht inging, vertoonde het voorwerp een merkbare verhoging van de snelheid, en toen de jager een bocht maakte ten einde het licht te naderen, schoot dit recht omhoog in het wolkendek op 5500 voet (pl.m. 1675 m.)

De luchtpolitie was niet bekend met de eerste waarneming toen zij haar rapport opmaakte. Een nauwkeurig onderzoek toonde aan dat er geen ballons in de omgeving waren geweest. Sterren en planeten waren uitgesloten omdat het voorwerp de eerste avond onder de horizon was, en er de tweede avond een gesloten wolkendek hing. Als het een gewoon toestel was geweest, zou de radar het weergegeven hebben. Als het een afgedwaalde ballon was geweest, die van grotere afstand kwam, zou de C 47 deze de eerste avond gemakkelijk hebben kunnen naderen en passeren. De tweede avond kon het geen ballon zijn geweest aangezien de plotselinge verticale stijging de theorie van de afgedreven ballon te niet deed.

GROENE VUURBOLLEN

Dr. Lincoln La Paz, directeur van het Instituut v.h. onderzoek van meteoren aan de universiteit van New Mexico, was het niet eens met de theorie, dat de groene vuurbollen, die in Dec. 1948 boven het zuid-westen van de V.S. verschenen, een grote zwerm meteoren was, die toevallig bijna alleen in die omgeving was waargenomen. Hij voerde hiertegen aan:

- 1° de kleur was verkeerd. Hoewel er groene meteoren bestaan, betrof de kleur, beschreven door honderden waarnemers, een te lichte tint groen.
- 2° meteoren, die zo laag vlogen, en zo helder waren als de groene vuurbollen, zouden een geluid geven als straalbommenwerpers. De vreemde vuurbollen vlogen geruisloos.
- 3° De vuurbollen volgden niet de banen, zoals waargenomen worden bij meteoren. Deze buigen neerwaarts onder inwerking van de zwaartekracht. Zij vlogen in een rechte lijn van horizon tot horizon.
- 4° Dr. La Paz is er nooit in geslaagd overblijfselen van de vuurbollen te vinden ofschoon hij kan bogen op een jarenlange ervaring in het opsporen van banen, plaatsen waar zij explodeerden en het vinden van resten van meteoren. Bovendien rapporteerden de ooggetuigen niet dat de vuurbollen geëxplodeerd waren.

Dr. La Paz heeft enkele maanden geleden, op 13 september 1955, tijdens een bijeenkomst van de International Meteoritic Soc. te Albuquerque, New Mexico de theorie verkondigd, dat raket-deskundigen weleens hun toevlucht genomen kunnen hebben tot uit al dan niet verhard ijs samengestelde projectielen ter verving van de echte voorwerpen. Deze ijsprojectielen zouden het voordeel hebben, dat zij geen sporen nalaten en bovendien zouden ze tijdens de vlucht de verschijnselen van de groene vuurbollen kunnen teweeg brengen. Om deze redenen hebben vertegenwoordigers van het instituut dan ook reeds in 1948 aan waarnemers de vraag gesteld, of zij bij het zien van de geel-groene vuurbollen en dergl. afwijkende verschijnselen ook stukken ijs of waterdruppels hadden waargenomen, die uit de hemel vielen tegelijk met de andere voorvallen? Sommigen hadden inderdaad waterdruppels gerapporteerd.

Een andere spreker, Mr. John Buddhue uit Pasadena, Cal. verklaarde dat naar zijn mening de stukken ijs, die in Californië gevonden en uit de lucht gevallen

waren, noch van vliegtuigen, noch van ijsmeteorieten afkomstig konden zijn. Het bestaan van ijs-meteorieten is trouwens nooit bewezen.

Er zij hier op gewezen, dat groene vuurballen ook zijn waargenomen op latere tijdstippen en in andere streken. Zo b.v. in januari en november 1952 boven Arizona en New Mexico. Deze werden gekarakteriseerd door een spectraalband van 5.200 angstroms, dicht bij het groen van brandend koper. Het voorkomen van sporen koper in de lucht is nog niet bewezen.

Op 26 oktober 1954 werd te Rimini in Italië, een 'sigaar' waargenomen, die gedurende enkele minuten de vorm van een onmetelijke bol van groenachtige kleur aannam. Ook boven Grosseto Toscane in Italië werd een groenachtig gekleurde, lichtgevende bol opgemerkt.

Op 21 oktober 1954 werd boven Bondowoso (Indonesië) een groenachtig voorwerp gezien. Het bleef een halve minuut zichtbaar en verdween toen snel in noord-westelijke richting. Een

Een rond, groen-lichtend voorwerp schoot op een man en vrouw af, toen zij in Somerset reden in februari 1955. Dit verklaarden zij in een vraaggesprek met een verslaggever van de "Somerset County Gazette".

Mr. Victor Stevens, kruidenier in het dorpje Washford, zei dat een heldere groene gloed zijn aandacht trok toen hij op weg naar huis, van Taunton voorbij Crowcombe reed. Zijn vrouw riep, en ofschoon hij zijn ogen niet van de weg kon afhouden omdat hij aan het sturen was, was hij zich bewust van een groen ding, dat voor hem uit scheen te gaan- waarschijnlijk naar het kanaal van Bristol. Mrs. Stevens zei, dat het voorwerp meer ei-vormig dan rond was en een helder, appelgroen licht uitstraalde. F.W.S.R. mei-juni 1955

Een verblindend groen, rondachtig voorwerp, dat door de lucht schoot op een hoogte van ca. 900 m., werd waargenomen door leden van de lucht-patrouille van de Dum Dum luchthaven in september 1955. Hetzelfde fenomeen werd bijna op dezelfde tijd gezien door een piloot van een vliegtuig, dat een paar mijlen van Calcutta in noordelijke richting vloog. De piloot, Capt. Sadler, seinde de Dum Dum luchthaven, dat hij het voorwerp had gezien. Het kon zeer duidelijk met het blote oog worden gevolgd. (F.W.S.R. nov.dec. 1955)

Het verschijnen van een vliegende schotel boven Kawango, een dorp, dat 50 mijl westelijk van Kampala ligt, bij de Katonga Rivier in Uganda, werd in oktober 1955 door de plaatselijke resident, de heer L.A. Pellissier als volgt beschreven. Hij zeide dat het voorwerp ongeveer 6 meter of meer in diameter was en dat hij het eerst onbeweeglijk op een hoogte van ca. 450 m. zag zweven. Het was van een lichte groene kleur en het leek alsof het van glas gemaakt was, voegde hij er aan toe. Het maakte een licht zoemend geluid. Een ingenieur beschreef hoe na een minuut of twee het voorwerp daalde en hem dicht voorbij ging. Het landde echter niet, maar verhoogde zijn snelheid en verdween in de richting van het Victoria meer. Het voorwerp scheen om zijn as te draaien en het geluid was eerder een soort zoemen dan een fluitend geluid en zeer zeker afkomstig van een of andere vorm van rotatie. Ik kon noch een propeller, noch enig andere soort van aandrijving ontdekken, zei de heer Pellissier. Ook een aantal Afrikaanders zag het voorwerp. Meteorologen van het Entebbe-vliegveld zeiden dat er geen ballonnen in de lucht waren op dat moment en dat zij geen enkel archiefstuk van enig voorwerp van dit type bezaten. (F.W.S.R. nov.dec. 1955)

John Bricker, Senator in de Verenigde Staten, republikeins lid van de Commissie voor atoom-energie van het Congres, zei onlangs in Washington, dat hij niet verbaasd zou zijn, als mensen van Mars op zekere dag op aarde zouden landen, omdat hij niet iemand is, die iets dergelijks voor onmogelijk houdt. De senator, die de recente Atoom-Vredesconferentie in Geneve heeft bijgewoond, zei dat de atoomgeleerden wel eens gezamenlijk tot een dergelijke uitspraak zouden kunnen komen en zodoende een soort 'doorbraak' zouden kunnen teweeg brengen. (F.W.S.R. nov.dec. 1955)

heid van 5.200 angstroms, dicht bij het groen van brandend koper. Het voorkomen van sporen koper in de lucht is nog niet bewezen.

Op 26 oktober 1954 werd te Rimini in Italië, een 'sigaar' waargenomen, die gedurende enkele minuten de vorm van een onmetelijke bol van groenachtige kleur aannam. Ook boven Grosseto Toscane in Italië werd een groenachtig gekleurde, lichtgevende bol opgemerkt.

Op 21 oktober 1954 werd boven Bondowoso (Indonesië) een groenachtig voorwerp gezien. Het bleef een halve minuut zichtbaar en verdween toen snel in noord-westelijke richting. De

Een rond, groen-lichtend voorwerp schoot op een man en vrouw af, toen zij in Somerset reden in februari 1955. Dit verklaarden zij in een vraaggesprek met een verslaggever van de "Somerset County Gazette".

Mr. Victor Stevens, kruidenier in het dorpje Washford, zei dat een heldere groene gloed zijn aandacht trok toen hij op weg naar huis, van Taunton voorbij Crowcombe reed. Zijn vrouw riep, en ofschoon hij zijn ogen niet van de weg kon afhouden omdat hij aan het sturen was, was hij zich bewust van een groen ding, dat voor hem uit scheen te gaan- waarschijnlijk naar het kanaal van Bristol. Mrs. Stevens zei, dat het voorwerp meer ei-vormig dan rond was en een helder, appelgroen licht uitstraalde. (F.L.S.R. mei-juni 1955)

Een verblindend groen, rondachtig voorwerp, dat door de lucht schoot op een hoogte van ca. 900 m., werd waargenomen door leden van de lucht-patrouille van de Dum Dum luchthaven in september 1955. Hetzelfde fenomeen werd bijna op dezelfde tijd gezien door een piloot van een vliegtuig, dat een paar mijlen van Calcutta in noordelijke richting vloog. De piloot, Capt. Sadler, seinde de Dum Dum luchthaven, dat hij het voorwerp had gezien. Het kon zeer duidelijk met het blote oog worden gevolgd. (F.L.S.R. nov.dec. 1955)

Het verschijnen van een vliegende schotel boven Kawango, een dorp, dat 50 mijl westelijk van Kampala ligt, bij de Katonga Rivier in Uganda, werd in oktober 1955 door de plaatselijke resident, de heer L.A. Pellissier als volgt beschreven. Hij zeide dat het voorwerp ongeveer 6 meter of meer in diameter was en dat hij het eerst onbeweeglijk op een hoogte van ca. 450 m. zag zweven. Het was van een lichte groene kleur en het leek alsof het van glas gemaakt was, voegde hij er aan toe. Het maakte een licht zoemend geluid. Een ingenieur beschreef hoe na een minuut of twee het voorwerp daalde en hem dicht voorbij ging. Het landde echter niet, maar verhoogde zijn snelheid en verdween in de richting van het Victoria meer. Het voorwerp scheen om zijn as te draaien en het geluid was eerder een soort zoemen dan een fluitend geluid en zeer zeker afkomstig van een of andere vorm van rotatie. Ik kon noch een propeller, noch enig andere soort van aandrijving ontdekken, zei de heer Pellissier. Ook een aantal Afrikaanders zag het voorwerp. Meteorologen van het Entebbe-vliegveld zeiden dat er geen ballonnen in de lucht waren op dat moment en dat zij geen enkel archiefstuk van enig voorwerp van dit type bezaten. (F.L.S.R. nov.dec. 1955)

John Bricker, Senator in de Verenigde Staten, republikeins lid van de Commissie voor atoom-energie van het Congres, zei onlangs in Washington, dat hij niet verbaasd zou zijn, als mensen van Mars op zekere dag op aarde zouden landen, omdat hij niet iemand is, die iets dergelijks voor onmogelijk houdt. De senator, die de recente Atoom-Vredesconferentie in Geneve heeft bijgewoond, zei dat de atoomgeleerden wel eens gezamenlijk tot een dergelijke uitspraak zouden kunnen komen en zodoende een soort 'doorbraak' zouden kunnen teweeg brengen. (F.L.S.R. nov.dec. 1955)

B E R I C H T E N
V L I E G E N D E S C H O T E L S
v o r m e n
G R I E K S K R U I S.

MEES EUROPA, 15-11-55 en 15-12-55. (Deze berichten brachten wij reeds gedeeltelijk in het tweede nummer van 'De Vliegende Schotel Revue')
Door de vroegere vice-consul Dr. Alberto Perego te Rome werd verklaard, dat hij op 6 november 1954, 's middags tussen 11 en 13 uur, boven Rome een vloot van vliegende schotels heeft gezien, ongeveer 100 in getal. Naar schatting vlogen zij 10 tot 12 km hoog met een snelheid van 1200-1400 km per uur. Eerst zag ik de toestellen als kleine witte puntjes in de lucht. Plotseling vormden zij een grote V en daarop koersten zij vanuit het oosten naar Ostia a.d. Tyrrheense Zee. Onmiddellijk daarop zag ik een tweede formatie vliegende schotels uit de tegenoverliggende richting komen. De groepen naderden elkaar snel, lieten de beide punten van de V-tekens tezamen komen en vormden zodoende een Grieks kruis. Dit alles geschiedde in de richting Trastevere Monte Mario. Het kruis bleef ongeveer een minuut lang duidelijk zichtbaar. Het liet bij allen, die het konden zien, een diepe indruk achter. Op bevel van de autoriteiten werd over dit sensationele voorval in de pers met geen woord gerept. Daarentegen heeft vice-consul Dr. Alberto Perego, voor een bericht, dat hij aan de bevelhebber der Nato-strijdkrachten toezond, wel een bedankbrief ontvangen, die sloot met de woorden: "Uw bericht wordt als zeer interessant beschouwd, doch het is momenteel niet gewenst meer gegevens hierover aan de openbaarheid prijs te geven".

Volgens de heer Perego staat de mensheid zeer kort voor de bekendmaking van het geheim van de vliegende schotels. Hij legt er de nadruk op dat deze toestellen van buiten-aardse herkomst zijn. De wereld zou een paniek te zien krijgen wanneer dit geheim zonder meer bekend werd gemaakt.

LEZING VAN LORD DOWDING.

DIVERSE BLADEN, 3 en 4 oktober 1955. De veteraan uit de tweede wereldoorlog, commandant van de Engelse Luchtmacht, luchtmaarschalk Lord Dowding, is een overtuigd verdediger van de zaak der vliegende schotels. Tijdens een lezing, die twee uur duurde en werd gehouden voor een selecte groep personen te West-Healthly, verklaarde hij dat het bewijsmateriaal voor het bestaan van vliegende schotels zo overweldigend is, dat er in geen enkel opzicht meer twijfel mogelijk is of zij wel bestaan. Naar zijn mening betreft het hier geen constructies van aardse makelij, doch zijn het scheppingen van wezens van andere planeten, die ons op alle denkbare terreinen ver vooruit zijn. Weliswaar kennen wij het materiaal waaruit deze vliegende schotels zijn samengesteld, maar zijn nog niet in staat het zelf te fabriceren. Wij kennen ook de aandrijvingskracht der vliegende schotels. Zij betrekken de energie rechtstreeks uit het wereldruim. Hoe hoger zij vliegen, des te meer snelheid kunnen zij ontwikkelen. Het is ons, ondanks ontelbare pogingen, nog niet gelukt de cosmische apparatuur, welke de UFO's aandrijft, na te bouwen. In alles, wat de materiële zijde van de UFO's betreft, staan wij voor een raadsel. Ik geloof te kunnen verklaren dat de sluier, die nog over dit geheim ligt, slechts langzaam, stap voor stap, zal worden opgelicht ten einde een paniek in de wereld te voorkomen. Het tijdstip is echter waarschijnlijk niet meer ver verwijderd waarop de eerste massale landingen van vliegende schotels op aarde zullen plaats vinden.

Lord Dowding deelde verder mede, dat van de ruim 10.000 waarnemingen (waarschijnlijk bedoelde hij slechts die boven Engeland en zijn koloniën) zo men de helft hiervan als hallucinaties beschouwt, nog altijd ruim 5000 gevallen overblijven, die naar alle waarschijnlijkheid betrekking hebben op werkelijke vliegende schotels. Hij gaf voorts een beschrijving van de schotels, die naar zijn mening, van Venus komen, zomede van die, welke van Saturnus afkomstig schijnen. Eerstgenoemde hebben 6 bemanningsleden en kunnen 24 uur vliegen, de andere hebben een bemanning van 12 koppen en kunnen wel een week onderweg blijven. Naar zijn zeggen zou een Saturniaans ruimteschip, dat in de V.S. was geland.

G R I E K S K R U I S .

MEERES EUROPA, 15-11-55 en 15-12-55. (Deze berichten brachten wij reeds gedeeltelijk in het tweede nummer van 'De Vliegende Schotel Revue')
Door de vroegere vice-consul Dr. Alberto Perego te Rome werd verklaard, dat hij op 6 november 1954, 's middags tussen 11 en 13 uur, boven Rome een vloot van vliegende schotels heeft gezien, ongeveer 100 in getal. Naar schatting vlogen zij 10 tot 12 km hoog met een snelheid van 1200-1400 km per uur. Eerst zag ik de toestellen als kleine witte puntjes in de lucht. Plotseling vormden zij een grote V en daarop koersten zij vanuit het oosten naar Ostia a.d. Tyrrheense Zee. Onmiddellijk daarop zag ik een tweede formatie vliegende schotels uit de tegenoverliggende richting komen. De groepen naderden elkaar snel, lieten de beide punten van de V-tekens tezamen komen en vormden zodoende een Grieks kruis. Dit alles geschiedde in de richting Trastevere Monte Mario. Het kruis bleef ongeveer een minuut lang duidelijk zichtbaar. Het liet bij allen, die het konden zien, een diepe indruk achter. Op bevel van de autoriteiten werd over dit sensationele voorval in de pers met geen woord gerept. Daarentegen heeft vice-consul Dr. Alberto Perego, voor een bericht, dat hij aan de bevelhebber der Nato-strijdkrachten toezond, wel een bedankbrief ontvangen, die sloot met de woorden: "Uw bericht wordt als zeer interessant beschouwd, doch het is momenteel niet gewenst meer gegevens hierover aan de openbaarheid prijs te geven".

Volgens de heer Perego staat de mensheid zeer kort voor de bekendmaking van het geheim van de vliegende schotels. Hij legt er de nadruk op dat deze toestellen van buiten-aardse herkomst zijn. De wereld zou een paniek te zien krijgen wanneer dit geheim zonder meer bekend werd gemaakt.

LEZING VAN LORD DOWDING.

DIVERSE BLADEN, 3 en 4 oktober 1955. De veteraan uit de tweede wereldoorlog, commandant van de Engelse Luchtmacht, luchtmaarschalk Lord Dowding, is een overtuigd verdediger van de zaak der vliegende schotels. Tijdens een lezing, die twee uur duurde en werd gehouden voor een selecte groep personen te West-Healthly, verklaarde hij dat het bewijsmateriaal voor het bestaan van vliegende schotels zo overweldigend is, dat er in geen enkel opzicht meer twijfel mogelijk is of zij wel bestaan. Naar zijn mening betreft het hier geen constructies van aardse makelij, doch zijn het scheppingen van wezens van andere planeten, die ons op alle denkbare terreinen ver vooruit zijn. Weliswaar kennen wij het materiaal waaruit deze vliegende schotels zijn samengesteld, maar zijn nog niet in staat het zelf te fabriceren. Wij kennen ook de aandrijvingskracht der vliegende schotels. Zij betrekken de energie rechtstreeks uit het wereldruim. Hoe hoger zij vliegen, des te meer snelheid kunnen zij ontwikkelen. Het is ons, ondanks ontelbare pogingen, nog niet gelukt de cosmische apparatuur, welke de UFO's aandrijft, na te bouwen. In alles, wat de materiële zijde van de UFO's betreft, staan wij voor een raadsel. Ik geloof te kunnen verklaren dat de sluier, die nog over dit geheim ligt, slechts langzaam, stap voor stap, zal worden opgelicht ten einde een paniek in de wereld te voorkomen. Het tijdstip is echter waarschijnlijk niet meer ver verwijderd waarop de eerste massale landingen van vliegende schotels op aarde zullen plaats vinden.

Lord Dowding deelde verder mede, dat van de ruim 10.000 waarnemingen (waarschijnlijk bedoelde hij slechts die boven Engeland en zijn koloniën) zo men de helft hiervan als hallucinaties beschouwt, nog altijd ruim 5000 gevallen over blijven, die naar alle waarschijnlijkheid betrekking hebben op werkelijke vliegende schotels. Hij gaf voorts een beschrijving van de schotels, die naar zijn mening, van Venus komen, zomede van die, welke van Saturnus afkomstig schijnen. Berstgenoemde hebben 6 bemanningsleden en kunnen 24 uur vliegen, de andere hebben een bemanning van 12 koppen en kunnen wel een week onderweg blijven. Naar zijn zeggen zou een Saturniaans ruimteschip, dat in de V.S. was geland, wel 7 dekken hebben, en een bemanning, die op verschillende planeten was gemonsterd. Ook zijn kleine verkenningschotels waargenomen met een door-

snede van 50 tot 90 cm. Hier doelde hij waarschijnlijk op de z.g. Foo-fighters, die tijdens de tweede wereldoorlog zowel boven Duitsland als boven Japan door vele piloten werden gezien. Na de oorlog zijn ze practisch over de gehele aarde opgedoken, zij het ook niet zo vaak als tevoren. Ook meende hij te mogen beweren dat b.v. op Venus de kinderen op een leeftijd van twee jaar al vrijwel volwassen zijn en dat aldaar menselijke wezens voorkomen met een ouderdom van wel 1000 jaar. Helaas heeft niemand onzer deze lezing persoonlijk bijgewoond, zodat we hier moeten afgaan op veelal tendentieuze verdraaide courantenberichten. Het zou wenselijk zijn persoonlijk contact op te nemen met Lord Dowding, ten einde in de toekomst zijn ware opvattingen onverkort en onverdraaid te kunnen geven.

HOE KWAM HET KANON BOVENOP STONEHENGE ?

DAILY EXPRESS 8-10-1955. De Heer Bertram Shepherd, een bus-chauffeur, fietste op 7 oktober naar zijn werk langs de ruïnes van Stonehenge op de vlakte van Salisbury. De tijd was half acht 's ochtends. Plotseling zag hij een kanon boven op de grootste boog van de ruïne staan. Hij reed zo vlug als hij kon naar Amesbury en deed daar het verhaal aan de politie. Er kwam aan het licht dat het kanon met de lange loop en een gewicht van 160 kg., afkomstig was van de ingang van het kamp van de 52ste batterij, Kon. Artillerie te Larkhill. Het was een van de twee anti-tank kanonnen, die waren buit gemaakt op de Italianen. Het was meer dan een mijl verplaatst en boven op de ca. 4 m. hoge steenblokken terecht gekomen. De politie interesseerde er zich meer voor WIE dit gedaan had, want Stonehenge, ruïne van een oude Druidentempel is uniek onder de oudheidkundige monumenten. Uit het kamp vertrok een tractor en een ploeg manschappen om de oorlogsbuit terug te halen. Er worden thans geen risico's meer genomen. Beide kanonnen worden sedertdien stevig vastgelegd. Het is wel opvallend dat blijkbaar geen van de wachten enig geluid gehoord of een beweging gezien heeft, terwijl dit des nachts toch des te meer moet opvallen.

VREEMD VOORVALT BOVEN NIEUWKOOP.

RIJN EN GOUWE, 17-10-1955. Nieuwkoop. De jongelui K. van der Voorn en D. de Jong hebben gisteravond omstreeks kwart voor acht uur een vreemd verschijnsel waargenomen. Zij stonden ter hoogte van hotel Kelder in het Zuidende op de weg te praten, toen hun aandacht werd getrokken door een lichtend verschijnsel, dat zich met grote snelheid van het noorden naar het zuiden horizontaal door de lucht bewoog, naar schatting boven de gemeente Zwanmerdam. Het voorwerp gaf geen geluid en liet een lange, lichtende streep achter. Zo snel als het was verschenen, verdween het ook weer. Een meisje, dat daar in de buurt liep, evenals de eigenaar van genoemd hotel, hebben hetzelfde verschijnsel waargenomen. Het vloog niet hoog, beneden het vrij zware wolkendek zelfs, zodat de veronderstelling, als zou men hier met een vallende ster te doen hebben gehad, beslist niet opgaat.

VOORBOL BOVEN KOOG.

DE ZAAFLANDER 8-10-1955. Koog a/d Zaan. Boven deze plaats werd op de avond van 7 oktober tussen 8 uur en 8.15 een vuurverschijnsel aan de hemel waargenomen, dat in noordelijke richting zichtbaar was en naderhand plotseling wegschoot. Het schijnen een grote en een kleine vuurbol bij elkaar geweest te zijn. Kennelijk geen meteor en ook geen verlichte ballon, want daarvoor was het reeds te laat.

VLEGLINDE SCHOTELS BOVEN NIEUW-ZEELAND.

VOLKSGAZET, 7-11-1955. De regering deed een onderzoek instellen naar een geheimzinnig vliegend licht, dat werd beschreven als: "Een licht, wantelend als dat van een vuurtoren van de marine, en van kleur veranderend" hetwelk verleden maandag in de omgeving werd opgemerkt. De piloot van een Dakota, kapt. W.R. Rainbow, verklaarde dat én de bemanning én de passagiers van het vliegtuig het licht hadden gezien.

van twee jaar al vrijwel volwassen zijn en dat aldaar menselijke wezens voorkomen met een ouderdom van wel 1000 jaar. Helaas heeft niemand onzer deze lezing persoonlijk bijgewoond, zodat we hier moeten afgaan op veelal tendentius verdraaide courantenberichten. Het zou wenselijk zijn persoonlijk contact op te nemen met Lord Dowding, ten einde in de toekomst zijn ware opvattingen onverkort en onverdraaid te kunnen geven.

HOE KWAM HET KANON BOVEN STONEHENGE ?

DAILY EXPRESS 8-10-1955. De Heer Bertram Shepherd, een bus-chauffeur, fietste op 7 oktober naar zijn werk langs de ruïnes van Stonehenge op de vlakte van Salisbury. De tijd was half acht 's ochtends. Plotseling zag hij een kanon boven op de grootste boog van de ruïne staan. Hij reed zo vlug als hij kon naar Amesbury en deed daar het verhaal aan de politie. Er kwam aan het licht dat het kanon met de lange loop en een gewicht van 160 kg., afkomstig was van de ingang van het kamp van de 52ste batterij, Kon. Artillerie te Larkhill. Het was een van de twee anti-tank kanonnen, die waren buit gemaakt op de Italianen. Het was meer dan een mijl verplaatst en boven op de ca. 4 m. hoge steenblokken terecht gekomen. De politie interesseerde er zich meer voor WIE dit gedaan had, want Stonehenge, ruïne van een oude Druidentempel is uniek onder de oudheidkundige monumenten. Uit het kamp vertrok een tractor en een ploeg manschappen om de oorlogsbuit terug te halen. Er worden thans geen risico's meer genomen. Beide kanonnen worden sedertdien stevig vastgelegd. Het is wel opvallend dat blijkbaar geen van de wachten enig geluid gehoord of een beweging gezien heeft, terwijl dit des nachts toch des te meer moet opvallen.

VREEMD VOORWERP BOVEN NIEUWKOOP.

RIJN EN GOUWE, 17-10-1955. Nieuwkoop. De jongelui K. van der Voorn en D. de Jong hebben gisteravond onstreeks kwart voor acht uur een vreemd verschijnsel waargenomen. Zij stonden ter hoogte van hotel Kelder in het Zuidende op de weg te praten, toen hun aandacht werd getrokken door een lichtend verschijnsel, dat zich met grote snelheid van het noorden naar het zuiden horizontaal door de lucht bewoog, naar schatting boven de gemeente Zwanmerdam. Het voorwerp gaf geen geluid en liet een lange, lichtende streep achter. Zo snel als het was verschenen, verdween het ook weer. Een meisje, dat daar in de buurt liep, evenals de eigenaar van genoemd hotel, hebben hetzelfde verschijnsel waargenomen. Het vloog niet hoog, beneden het vrij zware wolkendek zelfs, zodat de veronderstelling, als zou men hier met een vallende ster te doen hebben gehad, beslist niet opgaat.

VUURBOL BOVEN KOOG.

DE ZAAHLANDER 8-10-1955. Koog a/d Zaan. Boven deze plaats werd op de avond van 7 oktober tussen 8 uur en 8.15 een vuurverschijnsel aan de hemel waargenomen, dat in noordelijke richting zichtbaar was en naderhand plotseling wagschoot. Het schijnen een grote en een kleine vuurbol bij elkaar geweest te zijn. Kennelijk geen meteor en ook geen verlichte ballon, want daarvoor was het reeds te laat.

VLIEGENDE SCHOTELS BOVEN NIEUW-ZEELAND.

VOLKSGAZET, 7-11-1955. De regering deed een onderzoek instellen naar een geheimzinnig vliegend licht, dat werd beschreven als: "Een licht, wantelend als dat van een vuurtoren van de marine, en van kleur veranderend" hetwelk verleden maandag in de omgeving werd opgemerkt. De piloot van een Dakota, kapt. W.R. Rainbow, verklaarde dat én de bemanning én de passagiers van het vliegtuig het licht hadden gezien. De minister voor Burgerlijke Luchtvaart, Thomas Shand, deed een onderzoek instellen en de waarn. min. v. defensie, Eric Halstead, gaf aan de luchtmacht bevel hiaraan medewerking te verlenen.

Kap. Rainbow verklaarde, dat het licht zich zevenmaal sneller voortbewoog dan het vliegtuig. De Inspecteur-generaal van de luchtmacht, commodore J. Cohen, die zich als passagier aan boord van de Dakota bevond, verklaarde -toen Rainbow hem het licht aanwees, dat het de planeet Venus was (!) Sinds maandag werden in andere streken van het land twee gelijkwaardige lichtverschijnselen opgemerkt.

Eén van de ooggetuigen, D.W. Paul zei: "Eerst hoorde ik een fluitend geluid, ongeveer als van een straalvliegtuig. Toen zag ik een lang voorwerp met drie of vier verlichte ruiten, dat in een angstwekkende stilte over me heen vloog".

DE METEOR VAN 17 NOVEMBER

WAS GEEN METEOR

DER WELTRAUM UND WIR van dec. jan 1955/56 vermeldt dienaangaande:

- 1° De eerste meldingen spraken van een reusachtige, lichtende schijf, die op 50 à 100^{km} hoogte om zijn as draaiend, met ongewone snelheid voortsuisde. Eerst loodrecht en daarna horizontaal. Talrijke waarnemers zagen dit gedurende drie minuten. Onder hen waren piloten van verkeersvliegtuigen.
- 2° Tienduizenden personen waren ten zeerste onder de indruk, en zelfs vliegeniers hebben verklaard dat men waarlijk niet om de schotels moet lachen. Ze spraken van een ontstellende belevenis.
- 3° De vliegroue was niet die van een meteor. Deze was alles behalve rechtlijnig, maar sterk en onregelmatig slingerend.
- 4° Ook liggen de plaatsen van waarneming niet in één lijn. De aanvliegriehing naar het vasteland schijnt bij Dinan (40km noordelijk van Rennes) begonnen te zijn, waarna het voorwerp in Parijs, Orleans, Vichy, Lyon en boven de Jura werd gezien, doch ook in Antwerpen en boven Nîmes, alsmede in delen van Duitsland en Italië.
- 5° Het vliegend voorwerp is de aarde niet met een vlakke baan genaderd. In plaatsen, waar het voorwerp later overheen vloog, werd het op een grotere hoogte geschat dan op die, waarop het zich voordien had vertoond.
- 6° Er was niet alleen achter het verschijnsel een lichtspoor te zien, maar ook er vóór, hetgeen bij een echte meteor niet het geval is. Een meteor heeft meer de vorm van een druppel of een sigaar.
- 7° In Montargis werd gedurende een halve minuut de gehele stad door het verblindend verschijnsel verlicht, dat tot in de uiterste hoeken der huizen doordrong. Toen het verdween, trilden alle vensterruiten. In Chateau-Thierry bij Parijs echter verdween de kogel plotseling zonder enig geluid, om intussen later elders op te duiken. Ook uit Soigny werd het 'uitdoven' van het licht gemeld. Evenwel, verderop werd het licht weer in westelijke en zuidelijke richting in volle sterkte gezien.
- 8° In Mevers werd een hevige knal gehoord; een woningdeur werd open gerukt.
- 9° Het voorwerp werd op de meeste plaatsen als groenachtig-lichtend waargenomen, welke kleur door een meteor zelden wordt veroorzaakt. Groen treedt op, wanneer er koper aanwezig is. Meteorën bevatten echter zelden koper.
- 10° Ofschoon voornamelijk de groene kleur werd gemeld, zag men het verschijnsel op sommige plaatsen ook met een blauwe en witachtige kleur en er zijn zelfs berichten, die van een kleurenwisseling spreken.
- 11° De directeur van het Parijse observatorium, Danjon, heeft het voorwerp gedurende 10 seconden kunnen volgen en heeft de snelheid op 31 km per seconde bepaald. Op andere plaatsen duurde de waarnemingstijd volle drie minuten, wat een voor een meteor onmogelijke traagheid inhoudt.
- 12° Nadat de officiële astronomie het fenomeen definitief als een meteor geclassificeerd had, roept zij nu dringend verdere ooggetuigen op en wenst zij zelfs van hen te weten of het zich in stijgende of dalende richting heeft bewogen.
- 13° De ambtelijke verklaringen vertonen echter reeds treffende ongerijmdheden. Ze zijn zowel met het ene als met het andere in tegenspraak; zo denke men b.v. aan de intensieve en langdurige lichtsterkte bij de aangenomen geringe grootte van een kinderballon.

CONCLUSIE: Ofschoon bovenstaande feiten (en misschien nog andere) aan de wetenschap bekend moeten zijn, en deze niet op een meteor kunnen slaan, houdt zij aan haar openlijke valse verklaring vast. Voor ons is het echter zeker dat het geen meteor is geweest. Dit zal degene, die zich van

verschijnselen opgemerkt.

Één van de ooggetuigen, D.W. Paul zei: "Eerst hoorde ik een fluitend geluid, ongeveer als van een straalvliegtuig. Toen zag ik een lang voorwerp met drie of vier verlichte ruiten, dat in een angstwekkende stilte over me heen vloog".

DE METEOR VAN 17 NOVEMBER

WAS GEEN METEOR

DER WELTRAUM UND WIR van dec. jan 1955/56 vermeldt dienaangaande:

- 1° De eerste meldingen spraken van een reusachtige, lichtende schijf, die op 50 à 100^m hoogte om zijn as draaiend, met ongewone snelheid voortsuisde. Eerst loodrecht en daarna horizontaal. Talrijke waarnemers zagen dit gedurende drie minuten. Onder hen waren piloten van verkeersvliegtuigen.
- 2° Tienduizenden personen waren ten zeerste onder de indruk, en zelfs vliegeniers hebben verklaard dat men waarlijk niet om de schotels moet lachen. Ze spraken van een ontstellende belevenis.
- 3° De vliegroue was niet die van een meteor. Deze was alles behalve rechtlijnig, maar sterk en onregelmatig slingerend.
- 4° Ook liggen de plaatsen van waarneming niet in één lijn. De aanvliegrichting naar het vasteland schijnt bij Dinan (40km noordelijk van Rennes) begonnen te zijn, waarna het voorwerp in Parijs, Orleans, Vichy, Lyon en boven de Jura werd gezien, doch ook in Antwerpen en boven Nîmes, alsmede in delen van Duitsland en Italië.
- 5° Het vliegend voorwerp is de aarde niet met een vlakke baan genaderd. In plaatsen, waar het voorwerp later overheen vloog, werd het op een grotere hoogte geschat dan op die, waarop het zich voordien had vertoond.
- 6° Er was niet alleen achter het verschijnsel een lichtspoor te zien, maar ook er vóór, hetgeen bij een echte meteor niet het geval is. Een meteor heeft meer de vorm van een druppel of een sigaar.
- 7° In Montargis werd gedurende een halve minuut de gehele stad door het verblindend verschijnsel verlicht, dat tot in de uiterste hoeken der huizen doordrong. Toen het verdween, trilden alle vensterruiten. In Chateau-Thierry bij Parijs echter verdween de kogel plotseling zonder enig geluid, om intussen later elders op te duiken. Ook uit Soigny werd het 'uitdoven' van het licht gemeld. Evenwel, verderop werd het licht weer in westelijke en zuidelijke richting in volle sterkte gezien.
- 8° In Nevers werd een hevige knal gehoord; een woningdeur werd open gerukt.
- 9° Het voorwerp werd op de meeste plaatsen als groenachtig-lichtend waargenomen, welke kleur door een meteor zelden wordt veroorzaakt. Groen treedt op, wanneer er koper aanwezig is. Meteoren bevatten echter zelden koper.
- 10° Ofschoon voornamelijk de groene kleur werd gemeld, zag men het verschijnsel op sommige plaatsen ook met een blauwe en witachtige kleur en er zijn zelfs berichten, die van een kleurenwisseling spreken.
- 11° De directeur van het Parijse observatorium, Danjon, heeft het voorwerp gedurende 10 seconden kunnen volgen en heeft de snelheid op 31 km per seconde bepaald. Op andere plaatsen duurde de waarnemingstijd volle drie minuten, wat een voor een meteor onmogelijke traagheid inhoudt.
- 12° Nadat de officiële astronomie het fenomeen definitief als een meteor geclassificeerd had, roept zij nu dringend veridiere ooggetuigen op en wenst zij zelfs van hen te weten of het zich in stijgende of dalende richting heeft bewogen.
- 13° De ambtelijke verklaringen vertonen echter reeds treffende ongerijmdheden. Ze zijn zowel met het ene als met het andere in tegenspraak; zo denke men b.v. aan de intensieve en langdurige lichtsterkte bij de aangenomen geringe grootte van een kinderballon.

CONCLUSIE: Ofschoon bovenstaande feiten (en misschien nog andere) aan de wetenschap bekend moeten zijn, en deze niet op een meteor kunnen slaan, houdt zij aan haar openlijke valse verklaring vast. Voor ons is het echter zeker dat het geen meteor is geweest. Dit zal degene, die zich van de beginnende wereld-ommekeer bewust is, waartoe dit hemellichaam zonder twijfel als een voorbode behoort, niet verwonderen. De Courier Interplanetaire

de Lausanne, waaraan enige van voornoemde uittreksels werden ontleend, beëindigt deze beschouwing met de woorden van Lincoln: "Men kan een deel van het volk gedurende een hele tijd voor de gek houden of het gehele volk voor enige tijd, maar niet het gehele volk voor altijd".

J.H. Ragaz

EEN LANDING IN DE ELZAS.

René Ott, kantoorbediende bij de Franse Spoorwegen te Mülhausen, reed op 3 oktober 1954 kort voor 5 uur 's morgens met zijn Vespa-scooter van Berentzwiller over Jettingen in de richting Altkirch, waar hij de hoofdweg wilde opdraaien, die hem naar zijn werkkring in Mülhausen voert. Juist had hij Berentzwiller achter zich, toen hij plotseling, in de lichtbundel van zijn schijnwerper, 3 m van de straatweg verwijderd, links een zonderling voorwerp ontwaarde. Bliksemsnel drong het tot hem door: een vliegende schotel. Inderdaad, wat hij tot zijn niet geringe schrik zag, kwam geheel overeen met de beschrijving, die hij over deze schotels had gelezen. Het geheimzinnige voorwerp had de vorm van een paddestoel en was ca 3 m hoog en even breed; het bevond zich 1 m. boven de grond. Een landingsgestel of onderstuk zag hij niet. Een deur was naar binnen opengedraaid. De heer Ott is nauwgezet. Hij had heel precies in de felle schijnwerper van zijn scooter de omtrekken van de schotel gezien. Zij blonk helder als een halve kogel van aluminium. Mensen of andere levende wezens zag hij niet. Dadelijk gaf hij vol gas, want de situatie scheen hem niet geheel zonder gevaar. Zijn adem stakte toen hij opeens vaststelde, dat uit de schotel een vlammen licht schoot, dat hem probeerde te vangen. Midden in het schijnsel voelde hij zich als verlamd. Hij schakelde de schijnwerper uit en snelde naar het nabijgelegen Jettingen. Mijnheer Ott was echter niet aan het einde van zijn avontuur. Zijn handen omklemden het stuur, toen hij zag dat de schotel intussen opgestegen was en hem achtervolgde. Op ruim 3 m hoogte, dicht boven zijn hoofd, vloog hij mede. De heer Ott vernam niet het minste geruis. "Ik reed weliswaar met valhelm" bevestigde hij ons, "doch hoorde noch een gezoem, noch enig motorlawaai". De schotel straalde een bonte verscheidenheid van kleuren uit, zoals deze zich vertonen in een regenboog. Wat de ooggetuige gedurende deze adembenemende achtervolging ondervond, laat zich niet licht-afschilderen. De heer Ott was bang, ontzettend bang. Wat had de geheimzinnige achtervolger met hem voor? Hij reed in een ijtempo naar het volgende dorp Jettingen. Gedurende de gehele rit van 600 m. zat het monster achter hem aan: fonkelend, geheel doorzichtig. Als hij in een bocht moest afremmen, veranderde het zijn tempo eveneens. "Ik ben nu nog geheel onder de geweldige indruk van het gebeurde" zei ons gisteren de heer Ott op zijn kantoor, waar wij hem opzochten. "Ik heb niet gedroomd en vergis mij ook niet, wanneer ik geloof, dat het een 'vliegende schotel' was" verzekerde hij ons en voegde er aan toe: "Overigens heeft de gendarmerie en de luchtpolitie hedenmorgen de ware toedracht opgenomen". Wij begaven ons ter plaatse. Er was nevel, daar waar ik de schotel gezien had, wat de sporen, zo zij daar aanwezig waren, geheel uitgewist moet hebben. De politie stelde slechts vast, dat hetgeen ik zag, geheel overeen kwam met wat reeds op andere plaatsen was vastgesteld.

Le Nouveau Rhin Français
Mülhausen 1954

LANDING BIJ AMIENS.

DER WELTRAUM UND WIR-jan. 1956. Op zondag, 17 juli 1955 had de Aero Club van de Somme te Abbeville-le-Plessiel een vliegfeest georganiseerd, dat door een vuurwerk en een bal werd besloten. De organisatoren hadden echter niet verwacht dat het feest door een vliegende schotel bezocht zou worden. Bij hun terugkeer van de vliegtuighangar van de Aero Club namen nl. verscheidene bewoners van Abbeville een onbekend vliegend voorwerp waar op 10 m. van de straatweg en ca. 200 m. van het Meteorologisch station verwijderd. Hoe zeer wij ons ook over de terugkeer der schotels verwonderen, kunnen wij ze toch niet betwijfelen, want twee acht-paren en twee jongelieden, wier namen wij kennen, alsmede van andere voorbijgangers, hebben de machine, die op de grond geland was, gezien. Zij had, naar men ons verzekerde, de vorm van een schotel en was verlicht. Door kleine openingen drong het licht naar buiten. De schijf verdween met toe-

EEN LANDING IN DE ELZAS.

René Ott, kantoorbediende bij de Franse Spoorwegen te Mülhausen, reed op 8 oktober 1954 kort voor 5 uur 's morgens met zijn Vespa-scooter van Berentzwiller over Jettingen in de richting Altkirch, waar hij de hoofdweg wilde opdraaien, die hem naar zijn werkkring in Mülhausen voert. Juist had hij Berentzwiller achter zich, toen hij plotseling, in de lichtbundel van zijn schijnwerper, 3 m van de straatweg verwijderd, links een zonderling voorwerp ontwaarde. Bliksemsnel drong het tot hem door: een vliegende schotel. Inderdaad, wat hij tot zijn niet geringe schrik zag, kwam geheel overeen met de beschrijving, die hij over deze schotels had gelezen. Het geheimzinnige voorwerp had de vorm van een paddestoel en was ca 3 m hoog en even breed; het bevond zich 1 m. boven de grond. Een landingsgestel of onderstuk zag hij niet. Een deur was naar binnen opengedraaid. De heer Ott is nauwgezet. Hij had heel precies in de felle schijnwerper van zijn scooter de omtrekken van de schotel gezien. Zij blonk helder als een halve kogel van aluminium. Mensen of andere levende wezens zag hij niet. Dadelijk gaf hij vol gas, want de situatie scheen hem niet geheel zonder gevaar. Zijn adem stakte toen hij opeens vaststelde, dat uit de schotel een vlamvend licht schoot, dat hem probeerde te vangen. Midden in het schijnsel voelde hij zich als verlamd. Hij schakelde de schijnwerper uit en sneelde naar het nabijgelegen Jettingen. Mijnheer Ott was echter niet aan het einde van zijn avontuur. Zijn handen omklemden het stuur, toen hij zag dat de schotel intussen opgestegen was en hem achtervolgde. Op ruim 3 m hoogte, dicht boven zijn hoofd, vloog hij mede. De heer Ott vernam niet het minste geruis. "Ik reed weliswaar met valhelm" bevestigde hij ons, "doch hoorde noch een gezoen, noch enig motorlawaai". De schotel straalde een bonte verscheidenheid van kleuren uit, zoals deze zich vertonen in een regenboog. Wat de ooggetuige gedurende deze adembenemende achtervolging ondervond, laat zich niet licht afschilderen. De heer Ott was bang, ontzettend bang. Wat had de geheimzinnige achtervolger met hem voor? Hij reed in een ijtempo naar het volgende dorp Jettingen. Gedurende de gehele rit van 600 m. zat het monster achter hem aan: fonkelend, geheel doorzichtig. Als hij in een bocht moest afremmen, veranderde het zijn tempo eveneens. "Ik ben nu nog geheel onder de geweldige indruk van het gebeurde" zei ons gisteren de heer Ott op zijn kantoor, waar wij hem opzochten. "Ik heb niet gedroomd en vergis mij ook niet, wanneer ik geloof, dat het een 'vliegende schotel' was" verzekerde hij ons en voegde er aan toe: "Overigens heeft de gendarmerie en de luchtpolitie hedenmorgen de ware toedracht opgenomen". Wij begaven ons ter plaatse. Er was nevel, daar waar ik de schotel gezien had, wat de sporen, zo zij daar aanwezig waren, geheel uitgewist moet hebben. De politie stelde slechts vast, dat hetgeen ik zag, geheel overeen kwam met wat reeds op andere plaatsen was vastgesteld.

Le Nouveau Rhin Français
Mülhausen 1954

LANDING BIJ AMIENS.

DER WELTRAUM UND WIR-jan. 1956. Op zondag, 17 juli 1955 had de Aero Club van de Somme te Abbeville-le-Plessiel een vliegfeest georganiseerd, dat door een vuurwerk en een bal werd besloten. De organisatoren hadden echter niet verwacht dat het feest door een vliegende schotel bezocht zou worden. Bij hun terugkeer van de vliegtuighangar van de Aero Club namen nl. verscheidene bewoners van Abbeville een onbekend vliegend voorwerp waar op 10 m. van de straatweg en ca. 200 m. van het Meteorologisch station verwijderd. Hoe zeer wij ons ook over de terugkeer der schotels verwonderden, kunnen wij ze toch niet betwijfelen, want twee acht-paren en twee jongelieden, wier namen wij kennen, alsmede van andere voorbijgangers, hebben de machine, die op de grond geland was, gezien. Zij had, naar men ons verzekerde, de vorm van een schotel en was verlicht. Door kleine openingen drong het licht naar buiten. De schijf verdween met toenemende snelheid in een loodrechte opstijging en alle aanwezigen zagen haar spoedig slechts nog als een lichtpuntje aan de hemel.

Le Courrier Piccard
Amiens, 19.7.1955

BESTUUR:

Voorzitter: W.A.M. van der Werf, Archimedesstr. 51, Den Haag,
Vice-Voorzitter: H. Meininger, Kon. Julianaweg 152, Leidschendam,
Penningmeester en documentatie: A.F. van Wieringen, Amsterdam
Churchill-laan 272 III,
Secretaris en redactie van het orgaan: G.J. Jager, Utrecht,
Spaarnestraat 32,
Secretaris buitenland: Dr. Jos. Goebel, Conradkade 52, Den Haag.

Het gironummer van de
NEDERLANDSE STUDIEKRING PLATIVOLO
is
postgiro 554000

DRUKWERK

Weld. Heer
Hevr. Mej.

Ned. Studiekring

BESTUUR:

Voorzitter: W.A.M. van der Werf, Archimedesstr. 51, Den Haag,
Vice-Voorzitter: H. Meininger, Kon. Julianaweg 152, Leidschendam,
Penningmeester en documentatie: A.F. van Wieringen, Amsterdam
Churchill-laan 272 III,
Secretaris en redactie van het orgaan: G.J. Jager, Utrecht,
Spaarnestraat 32,
Secretaris buitenland: Dr. Jos. Goebel; Conradkade 52, Den Haag.

Het gironummer van de
NEDERLANDSE STUDIEKRING PLATIVOLO
is
postgiro 554000

D R U K W E R K

Weld. Heer
Mevr. Mej.

Ned. Studiekring
"Plativolo"
Churchill-laan 272 III
Amsterdam Z II